

Praca za granicą
2 kwartał 2025 Poznań
ISSN 2391-5597

nr **44**

**Podopieczny z niedosłuchem
lub niesłyszący**

Idziemy na spacer!

**Czy ten pan (90 l.) i ta pani
(88 l.) są nadal zakochani?**

**Zmiany demencyjne – nocne
buszowanie w lodówce**

Gdzie spędzają wakacje opiekunowie osób starszych?

Praca w opiece nad seniorami w Niemczech to nie tylko źródło dochodów na codzienne utrzymanie. Zrównanie się siły nabywczej euro w relacji do siły nabywczej złotych zmieniało trochę spojrzenie opiekunów na inwestowanie w siebie i w swoje marzenia. Niekiedy opiekunom z wieloletnim doświadczeniem tęskno za czasami, kiedy miesięczne zarobki wynosiły 800-900 euro netto, ale można było za to utrzymać całą rodzinę w Polsce i jeszcze sporo odłożyć. Tylko, że wtedy wydanie 5 euro na kawę i ciastko wydawało się potworną rozrzutnością.

Dzisiaj jest trochę inaczej. Duża grupa opiekunów pracuje w okresie letnim przez 2 miesiące, a pozostały czas wakacyjny przeznaczają na zwiedzanie świata. Skąd dostajemy pocztówki i internetowe pozdrowienia? Dosłownie z każdego zakątka. Są znane i lubiane kierunki wypoczynku takie jak: Turcja, Egipt, Chorwacja, Grecja. Popularny ostatnio jest wypoczynek w Albanii i we Włoszech, na Wyspach Kanaryjskich, w innych rejonach Hiszpanii oraz w Portugalii. Do łask polskich turystów, w tym opiekunów, wraca Bułgaria. Ale są też bardziej egzotyczne destynacje podróży – Dominikana, Madagaskar, Cypr, Tunezja, Oman, Emiraty Arabskie, a nawet Australia i Indonezja.

Opiekunowie wyjeżdżają chętnie na wycieczki objazdowe – zahartowani podróżami busami i autokarami do pracy, łatwiej zno-

szą niewygodę takiej formy zwiedzania niż inni turyści. Podróżują sami, ze współmałżonkami, dziećmi, wnukami lub przyjaciółmi. Układanie planu następnej wycieczki to dla nich doskonała ucieczka w marzenia od nie zawsze łatwej pracy w opiece.

Wakacyjny wypoczynek opiekunów to nie tylko zagraniczne wojaże. Nie zapominajmy, że wiele opiekunek i opiekunów to już dziadkowie. W okresie wakacyjnym wspomagają swoje dzieci, zajmując się rozpieszczaniem wnuków. Są więc wyjścia na lody, na basen, wyjazdy nad jezioro, zwiedzanie okolicy, letnie zabawy na ogródkach działkowych. Ciągłe popularne jest też spędzenie chociaż kilku dni nad polskim morzem, w górach czy na Mazurach.

Ciekawostką jest to, że dzięki znajomościom zawartym w pracy w Niemczech, coraz częściej właśnie ten kraj jest celem wakacyjnego wyjazdu na urlop. Wdzięczne za opiekę nad ich bliskimi rodziny niemieckie chętnie udostępniają opiekunom swoje miejsca letniskowe nad Jeziorem Bodeńskim, w górach Schwarzwald, na Bawarii, wyspie Sylt, nad niemiecką częścią Morza Bałtyckiego.

A kto zastępuje w pracy opiekunów osób starszych w wakacje? Najczęściej nauczyciele, pedagodzy, pielęgniarki i przedstawiciele innych zawodów, którzy szukają okazji do zobaczenia czegoś za granicą i przy okazji wzmocnienia rodzinnych finansów.

Życzymy wszystkim miłych wakacji!

Dorota Lewandowska

Podopieczny z niedosłuchem lub niesłyszący

Wraz z wiekiem często pojawia się niedosłuch lub całkowita utrata zmysłu słuchu. Najczęściej seniorzy, z którymi pracujemy, mają już zdiagnozowany ubytek słuchu (*die Schwerhörigkeit*) lub całkowitą głuchotę (*die Taubheit*) w jednym lub obu uszach. Niektórzy seniorzy nie zdają sobie sprawy z tego, że ich słuch uległ przytępieniu. Można to poznać po tym, że np. w trakcie oglądania telewizji lub gdy się do nich zwraca, kierują głowę i „lepsze” ucho w stronę źródła dźwięku, żeby lepiej go zebrać, a „słabsze” ucho przysłaniają dłonią.

Wielu z naszych podopiecznych posiada aparaty słuchowe. Pierwsze aparaty słuchowe (*die Hörgeräte*) wyglądały jak olbrzymie trąby, ale dziś elektroniczne wzmacniacze słuchu są bardzo małe. Miniaturyzacja aparatów słuchowych przy jednoczesnym polepszeniu ich działania, choć jest dowodem na postęp technologiczny, dla seniorów bywa niestety utrapieniem. Podopieczni zapominają wyjąć słuchawki lub odkładają je nie wiadomo gdzie. Poszukiwania aparatów są więc dla opiekunów seniorów z ograniczeniem słuchu częścią codzienności. Drżenie dłoni i zwyrodnienia stawów rąk nie pozwalają seniorom na samodzielną zmianę filtrów (*ein Filter für Hörgerät*) i gumek osłonowych (*die Schirmchen für Hörgeräte*). Dbanie o aparaty staje się więc często zadaniem opiekunów. Ci, którzy nie czują się na siłach, aby zajmować się tym tematem, powinni przynajmniej informować na czas rodzinę seniora o konieczności wykonania odpowiednich czynności przy urządzeniu. Bez właściwej pielęgnacji aparaty słuchowe nie będą spełniać swojej funkcji – zatkają się woskowiną (*das Ohrenschmalz*).

Pomimo ciągłego rozwoju protetyki słuchu, osoby z niedosłuchem napotykają

niestety na liczne ograniczenia. Przy doborze aparatu słuchowego nie zawsze da się uwzględnić wszystkie potrzeby chorego. Starsi ludzie często denerwują się w sytuacjach, gdy z różnych kierunków jednocześnie docierają odgłosy tworzące chaos dźwiękowy (np. głośnie, liczne rozmowy przy stole, szum uliczny). Zniechęca ich to do użytkowania aparatów. Opiekunowie powinni przekonywać podopiecznych do używania aparatów słuchowych w warunkach domowych, na spacerach w spokojnych miejscach. Ułatwia to znacznie komunikację, zmniejsza u seniorów napięcie, wywołane tym, że nie słyszą, co się do nich mówi i nie odbierają sygnałów z otoczenia. Część starszych ludzi nie rozumie również, dlaczego mimo użytkowania aparatu słuchowego, nie słyszy prawidłowo dźwięku z telewizora i nie może rozmawiać przez telefon. Młodsze pokolenia podopiecznych, które zdążyły zapoznać się

ze smartfonami, mają łatwiej – są już aparaty słuchowe, które łączą się z telefonami, tabletami albo telewizorami przez *Bluetooth* (*Hörgeräte mit Bluetooth*). Pozwala to przesyłać dźwięk bezpośrednio z urządzeń do aparatu.

Przy osobach z przytępieniem słuchu lub z utratą słuchu należy pamiętać, aby przy próbach komunikacji stać przodem do podopiecznego. Jeżeli senior zachował w miarę dobry wzrok lub ma odpowiednio okulary (a te o wiele łatwiej dobrać niż aparat słuchowy) czytanie z ust ułatwi mu zrozumienie tego, co mówimy. Staramy się zwracać do podopiecznego nieco wolniej i wyraźniej. Pamiętamy również

Idziemy na spacer!

Wyjście na spacer (*der Spaziergang*), jedna z licznych czynności w katalogu usług opiekuńczych, jest bardzo ważne w codziennej rutynie osób starszych. Spacer jest istotnym elementem w społecznym życiu seniorów – pomaga podtrzymać kontakty towarzyskie, dostarcza doświadczeń innych niż monotonia własnego domu, poprawia stan zdrowia. Spacer jest również istotny dla opiekunów! Myślisz, że siedzenie na tarasie nawet przez kilka godzin zastąpi spacer? Należysz do tych opiekunów, którzy w tym momencie mówią „po co mi chodzenie, dosyć się nabiegam przy podopiecznym

o tym, że niektóre ostrzeżenia i polecenia (np. „Uwaga, gorące!”, „Czerwone światło, teraz stajemy!”) trzeba dodatkowo podkreślić odpowiednią gestykulacją lub dotykiem.

Aparaty słuchowe w Niemczech, podobnie jak w Polsce, zaliczane są do produktów medycznych i częściowo finansuje je kasa chorych. W 2025 roku dopłata do aparatu do jednego ucha przy lekkim lub średnim niedosłuchu wynosi 704,37 euro, a przy poważnych ograniczeniach słuchu jest to kwota 734,81 euro. Co pewien czas przysługuje także dodatek w wysokości 130,00 euro na przegląd i naprawę aparatu oraz 11,00 euro na gumki osłonowe.

w ciągu dnia”? Przeczytaj, co się dzieje w naszym organizmie, gdy systematycznie spacerujemy.

Ruch na świeżym powietrzu ułatwia dostarczanie niezbędnego dla poprawnego funkcjonowania organizmu tlenu. Jest to trening i wzmocnienie dla serca (*Training und Stärkung für das Herz*). Krew zaczyna szybciej krążyć, dzięki czemu w organizmie lepiej rozprowadzany jest tlen i substancje odżywcze. Wpływa to nie tylko na samopoczucie, ale i na wzmocnienie ogólnej odporności (*Stärkung des Immunsystems*). Osoby,

które regularnie spacerują, mają lepsze krążenie, nie cierpią na nadciśnienie, dobrze śpią, są mniej narażone na zachorowanie na cukrzycę typu 2.

Dbając o dotlenienie mózgu, zmniejszamy prawdopodobieństwo zachorowania na otępienie starcze. Dotleniony mózg wydziela tzw. hormony szczęścia (*die Glückshormone*), które to znacząco poprawiają nastrój. Spacer wzmacnia mięśnie, usprawnia stawy i stymuluje również metabolizm, w tym zwiększa spalanie tłuszczów. Spacerując chudniemy albo zapobiegamy tyciu. Ale to nie koniec zalet! Ta aktywność ułatwia także utrzymanie w normie poziomu tzw. złego cholesterolu. Przechadzki w słoneczne dni pobudzają produkcję witaminy D w organizmie, która odgrywa ważną rolę w profilak-

tyce osteoporozy. Spacer to nie tylko sposób na przedłużenie życia, ale najprostsza metoda na poprawę jego jakości!

Jak długo i jak szybko należy spacerować (*die Intensität des Spazieren, das Tempo*)? To zależy od indywidualnych możliwości. Naukowcy z różnych krajów zakładają, że przy dzisiejszym, siedzącym trybie życia, 20 minut spaceru dziennie to absolutne minimum. Tempo spaceru nie ma przy tym tak wielkiego znaczenia – liczy się stały, rytmiczny ruch. Im dalsze spacerujemy, tym lepiej! Przy utrzymaniu dystansu 4-7 tysięcy kroków dziennie, ogólne ryzyko śmierci w ciągu 10 lat zmniejsza się o 40%, a przy 12 tysiącach – nawet o 60%. Dbasz o podopiecznych? Zadbaj również o siebie – idź na spacer!

Czy ten pan (90 l.) i ta pani (88 l.) są nadal zakochani?

Praca w domowej opiece u par małżeńskich często jest postrzegana jako trudniejsza, niż w jednoosobowym gospodarstwie domowym. Wśród powodów królują te o większym prawdopodobieństwie niezgodności charakterów, zazdrości zdrowszego współmałżonka o to, że nie okazuje mu się tyle

samo zainteresowania i jednoczesnej skłonności do komenderowania opiekunem. Wymieniane są również te o większym nakładzie pracy przy zakupach, sprzątnięciu i praniu, a czasem także o konieczności uczestniczenia w sporach małżonków.

Jest i druga strona medalu – doświadczeni opiekunowie wiedzą, że w takim miejscu pracy mają więcej czasu dla siebie, bo małżonkowie zajmują się sobą wzajemnie. Zdrowsza osoba najczęściej nadal uczestniczy w organizacji życia domowego – załatwia wiele spraw, wykonuje część prac domowych i mimo wszystko najczęściej wspiera opiekuna.

Aldona (14 lat stażu pracy w opiece domowej w Niemczech) wybiera od lat wyłącznie miejsca pracy właśnie u par małżeńskich. Jej zdaniem, jeżeli w domu jest tylko ona i podopieczny, robi się zbyt angażująco lub zbyt nudno. Raz tylko trafiła na miejsce, gdzie współmałżonek podopiecznej nagle

się pochorował i było jej ciężko, ale rodzina szybko zorganizowała wsparcie niemieckich służb medycznych.

Co jeszcze docenia w pracy u małżeństw? Sama jest żoną od 25 lat, układało im się z mężem różnie, ale ostatnio jest bardzo dobrze. W swojej pracy lubi obserwować, jak zachowują się wobec siebie małżonkowie, którzy znają się czasem i po 70 lat (tzw. szkolne miłości) i pomimo ciężkich schorzeń na starość nadal się wspierają.

Pamięta taką parę – pan 90 lat, całkiem rustyg i żona w wieku 88 lat z łagodnie przebiegającą demencją. Przez pierwsze dni w tym miejscu myślała, że ucieknie. Oboje przygłuchawi, nie do końca pogodzeni ze swoimi ograniczeniami. Ciągłe się ścierali: „mówiłam Ci tyle razy”, „dlaczego znowu mi to robisz”, „jak możesz tak postępować”, „daj mi w końcu spokój”, „no znowu popsulaś”. Dzieci seniorów twierdziły, że rodzice choć bardzo się kochają, zawsze się sprzeciali.

Aldona miała początkowo wrażenie, że prędzej czy później dojdzie między nimi do wielkiej awantury. Po kilku dniach, kiedy przyzwyczaiła się do podniesionych głosów (które miały związek nie tylko z emocjami, ale też z niedosłuchem seniorów), zaczęła zauważać inne rzeczy. Starszy pan, sam chodzący o laseczce, zawsze pomagał żonie przy wstawianiu z krzesła. Podopieczna, psiocząca na to, że znowu coś rozlał, troskliwie szykowała mu kanapki i starannie odmierzała cukier do herbaty. Aldona obserwowała zwykle, drobne gesty – seniorka kładła mężowi głowę na ramieniu, on całował ją czule w pomarszczone czoło. Kłótnie przed telewizorem? Owszem, miały miejsce, ale starsi państwo, trzymali się w ich trakcie za ręce. Mieli już osobne sypialnie, ale zdarzało się, że w bezsenne noce drepali do siebie, żeby się przytulić i szybciej razem zasnąć. Aldona ma nadzieję, że jej i mężowi będzie dane dożyć razem tak pięknej starości. Jest pewna, że ten pan i ta pani – są nadal w sobie zakochani...

Zmiany demencyjne – nocne buszowanie w lodówce

Opiekunowie, którzy mieli do czynienia z samodzielnymi fizycznie podopiecznymi we wczesnej i średniej fazie zmian otępiennych, świetnie znają problem nocnych wędrówek do kuchni. Seniorzy, odpowiednio i dobrze odżywieni w ciągu dnia, po kilku godzinach snu – w nocy lub nad ranem idą do kuchni. Lodówka przyciąga ich jak magnes, a jej zawartość budzi wielką... ciekawość?

Otworzą każdy jogurt, wyleje im się ketchup na podłogę, rozsmarują dżem na stole kuchennym i paczce z wędliną, nadgryzą wszystkie plasterki żółtego sera, tą samą łyżeczką będą podjadać musztardę i masło. Wyjmą, nie wiadomo po co, kotlety z zamrażarki. Po nasyceniu brzuszka i zaspokojeniu głodu wiedzy na temat zawartości opakowań, z reguły udają się na dalszy spoczynek, a kuchnia prezentuje się bardzo nieciekawie.

Takie zachowanie stanowi duże wyzwanie w pracy opiekuńczej. Chorzy potrafią tak wymieszać żywność, że właściwie nie ma z czego zrobić śniadania. Nieraz można ich usłyszeć i zapobiec katastrofie, ale noc jest do spania – trudno ciągle nasłuchiwać. Ciężko też wytłumaczyć starszej pani lub seniorowi, że nie mogą wyjąć sobie z lodówki czegoś do jedzenia, kiedy chcą.

Jak sobie radzić w takich sytuacjach? Jeżeli to możliwe, najlepiej przechowywać większość jedzenia w dodatkowej lodówce umieszczonej w innym pomieszczeniu. W lodówce w kuchni zostawiamy tylko część produktów – takich do przekąszenia. Jeżeli w domu nie ma drugiej lodówki, trzeba się uciec do małych podstępów. Przy lodówce stawiamy mały stolik, na którym zostawiamy szklanekę z sokiem i drobne przekąski – orzechy, suszone owoce, kilka ciasteczek i gotową kanapkę, której nie zaszkodzi ciepło (np. pieczywo z dżemem).

Jeżeli nie ma takiej możliwości albo chory i tak buszuje po kuchni, zapakowane produkty, które nie powinny zostać otwarte, wkładamy w głąb lodówki. Można je zamaskować kawałkiem białego kartonika. Z przodu i najlepiej na wysokości wzroku układamy jedzenie, które powinno wzbudzić zainteresowanie chorego i spowoduje, że nie będzie dalej szukał, np. kilka ładnych kanapeczek, kawałeczek ciasta, pokrojone owoce i warzywa, budyń lub kisiel w salaterce. To powinno wystarczyć do odciążenia uwagi chorego od dalszego przeglądu lodówki. Aby uniemożliwić dostęp do zamrażalnika, można zastosować zabezpieczenia przed otwarciem, takie same jak stosuje się przy małych dzieciach (*der Kühlshrankschloss, die Kühlshranksperrle*).

Gdy zauważymy, że podopieczni udają się do kuchni wczesnym rankiem, warto pomyśleć o odpowiednim zaciemnieniu pokoju, w którym śpią. W miesiącach wiosennych i letnich, kiedy słońce wczesnie wschodzi, może budzić ich po prostu światło. Jeżeli w sypialni są rolety, zaciągnijmy je wieczorem, a gdy ich nie ma to poprośmy rodzinę podopiecznych o zakup zasłon z tkanin zaciemniających (*der blickdichter Vorhang, der Verdunkelungsvorhang*). Pomoże to zmniejszyć ewentualność porannej, niekontrolowanej wycieczki do lodówki.

Wiosna na talerzu – rzodkiewka inaczej (*geschmorte Radieschen*)

Rzodkiewki (*das Radieschen*) przybyły do Europy z Chin. Można kupić je praktycznie przez cały rok, ale najchętniej sięgamy po nie wiosną. W Niemczech rocznie sprzedaje się około 180 milionów pęczków rzodkiewki!

Rzodkiewki to prawdziwe bomby witaminowe. Najczęściej spotykane w sprzedaży rzodkiewki mają podłużny lub kulisty kształt, skórkę w różnych tonacjach czerwieni i biały środek. Ta popularna nowa-

lijka cieszy jednak nie tylko oko! Lubimy ją przede wszystkim za lekko ostry smak.

Rzodkiewki spożywa się przeważnie na surowo, jako dodatek do kanapek. Można je jednak przyrządzić również na ciepło i wówczas stanowią doskonały dodatek na przykład do młodych ziemniaków na obiad. Do rzodkiewek dla zdecydowanych „mięsożerców”, dla urozmaicenia, można dodać podsmażony boczek.

Duszona rzodkiewka (*geschmorte Radieschen*)

Foto: Karo In The Kitchen

Składniki (*Zutaten*):

- 1 pęczek rzodkiewki (1 Bund Radieschen)
- 2 młode cebulki ze szczypiorem – dymki (2 Frühlingszwiebeln)
- 1 łyżeczka masła lub oleju (1 Teelöffel Butter oder Öl)
- pół łyżeczki cukru (1/2 Teelöffel Zucker)
- 1 łyżeczka octu (1 Teelöffel Essig)
- sól (Salz), pieprz (Pfeffer)

Przygotowanie:

- 1 Rzodkiewki opłukać, odciąć liście i korzonki, przekroić wzdłuż na 4-6 części.
- 2 Na patelni rozgrzać masło (lub olej), wrzucić rzodkiewki i smażyć przez ok. 4 minuty często mieszając.
- 3 Dodać cukier, wymieszać. Dodać sól i pieprz do smaku, wlać ocet i podduszać jeszcze przez ok. 1-2 minuty. Rzodkiewki będą gotowe, gdy zbledną.
- 4 Do gotowych rzodkiewek dodać drobno pokrojoną cebulkę ze szczypiorem. Można też posypać je natką pietruszki (*die Petersilie*) lub kolendrą (*der Koriander*). Podawać na ciepło np. z młodymi ziemniakami.

Japko, szczun i frelka

Tytuł jest w całości po polsku. „Japko” – tak najczęściej wymawiamy słowo „jabłko”. „Szczun” to w gwarze wielkopolskiej „chlopak”, a frelka to „dziewczyna” po śląsku.

Praca w opiece nad osobami starszymi jest znaczenie łatwiejsza, jeżeli znamy język naszych podopiecznych. Często jest tak, że rozumiemy wypowiedź seniora (bierna znajomość języka, *passive Sprachkenntnisse*), ale nie potrafimy znaleźć odpowiednich słówek, żeby odpowiedzieć. W opiece nad seniorami spotykamy w Niemczech ludzi, którzy nie posługują się na co dzień literacką formą języka niemieckiego (*Hochdeutsch*). Dotyczy to zarówno seniorów,

jak i ich bliskich, obsługi w sklepach i aptekach. W zależności od regionu, w jakim się znajdziemy, możemy zostać poproszeni o kupno np. *Brötchen*, *Schrippen* czy *Semmel* i pomimo użycia różnych sformułowań, zawsze będzie chodziło o tą samą pocziwą bułkę.

W języku polskim również istnieją dialekty i gwara, nie mają jednak tak dużego wpływu na porozumiewanie się, jak dialekty i gwary niemieckie. Innym zagadnieniem utrudniającym komunikację są problemy seniorów z wymową – przez braki w uzębieniu, demencję, skutki wylewu czy udaru. Jak dopytać, jeżeli wypowiedź seniora jest dla nas niezrozumiała?

Nie zrozumiałam, co Pan powiedział. – Ich habe nicht verstanden, was Sie gesagt haben.

Nie dostyszałam, co Pan powiedział. – Ich habe nicht gehört, was Sie gesagt haben.

Proszę mówić wolniej. – Bitte langsamer sprechen.

Proszę powiedzieć to samo innymi słowami. – Bitte sagen Sie dasselbe mit anderen Worten.

Proszę spróbować powiedzieć to samo wyraźniej. – versuchen Sie, das gleiche noch deutlicher zu sagen.

Proszę powtórzyć w literackim niemieckim. – Bitte auf Hochdeutsch wiederholen.

Niestety nie rozumiem tego dialektu. – Leider verstehe ich diesen Dialekt nicht.

Proszę mówić głośniejsze. – Bitte lauter sprechen.

Nie znam mowy potocznej. – Ich kenne die Umgangssprache nicht.

język (jako część ciała) – die Zunge

język (jako mowa) – die Sprache

język obcy – die Fremdsprache

A jeżeli brakuje nam słówek albo nie wiemy, jak coś powiedzieć? Pomagamy sobie gestykulacją – mówi się wtedy, że rozmawia

się rękoma i nogami (*mit Händen und Füßen sprechen / reden*). I wówczas na pewno nawet...

Deutsch ist einfach!

Pokaż nam swoją umowę. Zagwarantujemy Ci lepsze warunki!

Na rynku opieki nad osobami starszymi w Niemczech działa wiele firm i wielu pośredników, wciąż także powstają nowe. Oferują atrakcyjne warunki, lekkie zlecenia, wysokie zarobki i super premie za wszystko. Osobie poszukującej pracy zwykle trudno przebić się przez chwytliwe hasła i krzyczące z ekranu kwoty w euro. Rzetelne porównanie ofert choćby kilku firm jest niemal nierealne.

Chcesz wiedzieć, czy Twój pracodawca naprawdę daje Ci to, na co zasługujesz? Zgłoś się do nas!

Wspólnie porównamy to co już masz, z tym, co możesz otrzymać w CareWork.

Gwarantujemy, że możemy zaproponować Ci lepsze warunki, ponieważ:

- o naszym profesjonalizmie świadczy 20 lat doświadczenia;
- jesteśmy bezpośrednim pracodawcą – a nie agencją pracy;
- składki ZUS odprowadzamy od prognozowanego średniego wynagrodzenia (czyli od minimum 8673 zł w 2025 roku);
- zawsze odprowadzamy składkę emerytalną, rentową, zdrowotną i wypadkową oraz na Fundusz Pracy i Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych;
- ponosimy koszty dobrowolnej składki chorobowej (jeśli się na nią zdecydujesz);
- zapewniamy ciągłość pracy, stały dochód oraz kontynuację ubezpieczenia zdrowotnego (dzięki odrębnym umowom obejmującym pracę w Polsce);
- oferujemy możliwość przystąpienia (na atrakcyjnych warunkach) do prywatnego ubezpieczenia zdrowotnego PZU U LEKARZA;
- premie za pracę w Święta Wielkanocne oraz Święta Bożego Narodzenia i Nowy Rok są zagwarantowane w umowie, a nie uznaniowe;
- zawsze oferujemy premię za pracę w wakacje;
- nasza premia za polecenie opiekunki lub klienta jest wyższa, niż u większości firm;
- udostępniamy opiekunom platformę do nauki języka niemieckiego oraz bogatą bazę szkoleń zawodowych;
- mamy unikalny program lojalnościowy „Pomagaj - Korzystaj”, a w nim atrakcyjne nagrody...

... i wiele więcej!

Jeśli szukasz rzetelnego, stabilnego i uczciwego partnera, odpowiedź może być tylko jedna.

Jeśli chcesz wiedzieć, dlaczego jesteśmy lepsi niż inni, zgłoś się do nas!

Krzyżówka

KOLISTA PLAC		GRECKA WYSPA ANTONIM WYZYNY	JAMES AKTOR		BAZIE		OSZUST NACIĘCIE GRAWERA		PORT NAD LENA W REKU WOZNIICY
					CHODZI W BURNUSIE	●			
NAUKA O ODZY- WIANIU					ZALETA BÓG MIŁOŚCI				
ZIMOWY BUT							POSADA		ODEZWA
ŚLAD PO UDERZE- NIU									
DOBRANA KOMPAN- IA	ISCHIAS		NOCNY MOTYL	EUFRAAT					
				NATRĘT		MUZYKA KOMEDY		„... DŃ MŁODO- ŚCI”	
MACHINA OBLEŻNI- CZA	●	POŚLAN- NICTWO CZOŁG SZARIKA							
					OTACZA LAGUNĘ				
TOKSYNA	KARTKA Z POCZTY		WYDAWA- NY PRZEZ DOWÓDCĘ		OSŁONA DĘTKI		ZAMYKA WŁAZ		ZATARG, KŁOTNIA
			FAŁSZY- WA NUTA						
MASOWY TOWA- ROW						BUFET		ODKRYTY PRZEZ CURIE	
		LINIA NA MAPIE POGODY							
				ZBROJNY ATAK	●				
LEŚNY SSAK Z SZABLAMI		WIERSZO- WANA ŁAMI- GŁÓWKA	●						

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

**SZUKASZ
PRACY
NA WAKACJE?**

Zostań opiekunem

osób starszych

w Niemczech!

**Czekają sprawdzone zlecenia
i atrakcyjne premie.**

Oddział w Gliwicach
ul. Dolnych Wałów 9
44-100 Gliwice

Oddział w Poznaniu
ul. Głogowska 84
60-741 Poznań

Oddział we Wschowie
ul. Kuśnierska 4
67-400 Wschowa

Zadzwoń!

 61 662 10 81

www.carework.pl